

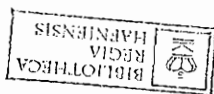
746^d

A bis, 43350/5
8°

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130006539018

Den nye Værnepligtslov.

L o v

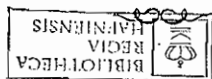
om

Værnepligt for Kongeriget Danmark;

stadfæstet af Hans Majestæt Kongen

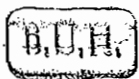
den 2den Marts 1861.

P. W. H.

Fortegnelse over Paragrafhernes summariske Indhold.

1. Om hvilke Personer, der ere værnepligtige.
2. Om hvorvidt de, der ere fødte paa Island, Færoerne eller de danske Kolonier udenfor Europa, ere værnepligtige.
3. Om de paa Vesterlands-Fjor og Anrum hjemmehørende Personers Værnepligt.
4. Geistlige udledes af Nullen.
5. Om dem, der ere uværdige til Krigstjenesten.
6. Om Lægdrukke-Åsderen.
7. Om Indførelse i Lægdrukken.
8. Om Værnepligtens Opfyldelse.
9. Om Behandling til Udskrivning.
10. Om den Alder, med hvilken Forpligtelse til Krigstjenesten indtræder, og om Møde paa Sessjonen.
11. Om Sessjonsbehandling med en yngre Alder end den sædvanlige.
12. Om Udsættelse med Sessjonsbehandling efter Begjæring.
13. Om Fritagelse for Underfølgelse af Sessjonslægerne.
14. Ujensdygtige udsættes af Nullen.
15. Om Udsættelse med Sessjonsbehandling efter Sessjonens Beslutning.
16. Sessjonen bedømmer, til hvilken Art af Krigstjeneste en Værnepligtig bedst egner sig.
17. Om Lovbrækning.
18. Om Udeblivelse fra Sessjonen uden lovligt Forsæd.
19. Om Udskrivning efter de aarlige Udskrivningsløve.
20. Om det Mandskab, der ei henføres under Udskrivningen.
21. Alt det udfrosne Mandskab henregnes til Hærens eller Søværnets Linie.
22. Om Militærarbejdere.
23. Om det Mandskab, der skal Indkalbes.
24. Om Indkaldelsesmanden.
25. Om Udjæring af Værnepligten ved stadig Tjeneste.
26. Om Stilling med hensyn til al Tjeneste i Linien.
27. Om Bytning af Vilfaar med hensyn til Tjeneste i Linien.
28. Om Nummerbytning.
29. Om Berigtigelse af Stillinger m. m.
30. Om Befarnes Bytning.
31. Om Stilling for Udskrivningsåsderen.
32. Om Ansættelse ved Forstærkningen.
33. Om Tjenesten i Forstærkningen.
34. Om Indkaldelse til Forstærkningen.
35. Om Stilling m. m. til Forstærkningen.
36. Om Monstringen af det Mandskab, der ikke er til Tjeneste.
37. Om Tjenestens Ophor i Almindelighed.
38. Om Tjenestens Ophor i Krigstid.
39. Om almindeligt Opbud.
40. Om Fjævninger.
41. Om ikke til Udskrivning behandlede Værnepligtiges Rejse til Udlandet eller Fart med fremmede Nationers Skibe.
42. Om Udeblivelse fra Sessjonsbehandling paa Grund af Ophold i Udlandet.
43. Om udfrosne Værnepligtiges Rejse til Udlandet m. v.
44. Om Befarne, der i længere Tid unddrage sig fra Sotrigstjenesten.
45. Om Søfartsbøger.
46. Om Befarende-Belegninger.
47. Om Beregning af Fogter.
48. Om Tjeneste i Borgervæbninger m. v.
49. Om Voder.
50. Fritagelser for Værnepligten kunne ikke tilståes.
51. Ældre Bestemmelser Opbevarelse.
- 52-54. Midlertidige Bestemmelser.

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade
Konge til Danmark, de Benders og Bothers, Hertug til
Slesvig, Holsteen, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og
Oldenborg, Gjøre vittetligt: Rigsdagen har ved-
taget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. „Om hvilke Personer, der ere værnepligtige.“ — Alle
de Mandspersoner i Kongeriget Danmark, der have dansk
Indfødsret, skulle uden Hensyn til Stand eller Personik
være Værnepligten underkastede. Den samme Forpligtelse
paahviler ogsaa Udlandige, der have erhvervet fast Hjem
her i Riget, forsaavidt ingen Konvention med en frem-
med Stat eller noget undersaaeligt Forhold til en saan-
dan maatte være til Hindre derfor.

§ 2. „Om hvorvidt de, der ere fødte paa Jøland, Fær-
øerne eller de danske Kolonier udenfor Europa, ere værne-
pligtige.“ — Da de almindelige Regler, hvorefter Værne-
pligten bliver at ordne, ikke finde Anvendelse paa Jø-
land, Færøerne eller de danske Kolonier udenfor Europa,
blive de der fødte Mandspersoner kun, naar de siden
maatte erhverve fast Hjem nogetsteds i Kongeriget Dan-
mark, Værnepligten undergivne.

§ 3. „Om de paa Vesterlands-Fær og Amrum hjemme-
hørende Personers Værnepligt.“ — De paa Vesterlands-
Fær og Amrum hjemmehørende Mandspersoner skulle
indtil videre i Fremtid være fritagne for enhver Ud-
skrivning efter denne Lov, hvorimod de i Krigstid ere
forpligtede til efter Indfaldelse at gjøre Tjeneste ved
Søværnet.

§ 4. „Geistlige udsattes af Rullen.“ — Enhver, der har
modtaget den geistlige Ordination, er fritagen for al
Krigstjeneste og udsattes af Rullen. Den samme Fri-
tagelse gjælder og alle af Staten anerkjendte Religions-
samsunds Geistlige.

§ 5. „Om dem, der ere uværdige til Krigstjenesten.“ —
Alle de, som ere donnte paa Veru eller have lidt Straf

af offentligt Arbejde, vilke, som uværdige til at tjene i
Hæren eller ved Søværnet (Glaaden og Drlogsværftet),
være at udelukke af samme, dog uden at de derfor frit-
tages for i fornødent Fald at anvendes ved særlige Ar-
beidskommandoer og deslige, i hvilket Viemed de for-
blive staaende i Rullen, indtil de opnaae den Alder,
med hvilken Værnepligten i Almindelighed ophører.

§ 6. „Om Lægdsrulle-Alderen.“ — Ved Anvendelsen af
de Bestemmelser i nærværende Lov, hvorefter Rettigheder
og Forpligtelser beroe paa en vis Alder, bliver Keds-
kun at tage Hensyn til den saakaldte „Lægdsrulle-Alder“,
Karet beregnet fra 1ste Januar til 31te December, og
forstaaes ved Lægdsrulle-Alder det Aldersaar, som den
Paagjældende har fuldt ved Kalenderaarets Begyndelse,
saa at t. Ex. de i Karet 1838 fødte ere at anse som
22-aarige i Karet 1861.

§ 7. „Om Indførelse i Lægdsrullen.“ — Enhver Mand-
person bliver, saasnart han har faldt sit femtende Aar,
at indføre i Lægdsrullen. Til den Ende skulle i ethvert
Aars Januar Maaned samtlige Forældre eller Børgere,
under en Bøde af 2 Rd., gjøre Anmeldelse for Lægds-
forstanderen eller Lægdsmanden om de under deres Myn-
dighed staaende Drengte, der i Lobet af Karet fylde fem-
ten Aar. — Den samme Forpligtelse paalægges frem-
deles Fremmede, som nedsatte sig her i Riget, og de i
§ 2 ommeldte Personer, saavel med Hensyn til deres
Børn som til dem selv, forsaavidt de ere i det i §§ 1-2
omhandlede Tilfælde og ei endnu have opnaaet 30 Aars
Alderen (§ 32 Post 2).

§ 8. „Om Værnepligtens Ophylselse.“ — Værnepligten
ophylses enten i Hæren eller ved Søværnet, ved at den
Værnepligtige i en vis Tid efter de herom givne Regler
anvendes enten som Frivillig eller Udskreven i en af de
Tjenestegrene, som ommeldes i de bestaaende Planer
eller i de fra den lovgivende Magt for sælkes An-

liggender herom udgaaede Love, og hvortil, i Mangel af Frivillige, udfkrevet Mandskab maa benyttes. — De paa Bornholm fødte og sammesteds hjemmehørende Mandspersoner opfyldte, forsaavidt de ikke ere befarene (§ 46), deres Bærnepligt ved at indtræde under Dens eget Bærningsøvelsen efter de fer samme til enhver Tid af vedkommende Lovgivningsmagt givne Bestemmelser. — Alle Bærnepligtige, der have erhvervet i det Mindste Halvbefarenheds Grad og derhos søge Livserhverv ved Søfart, betragtes, om de endogfaa ikke have opnaaet Udskrivningsalderen (§ 10) og uden foregaaende Cessions Behandling, som om de have valgt at afstjens deres Bærnepligt ved Søværnet. — Sidstnævnte Mandskab oplæses, uden Henjyn til dets Alder, i en Sorulle og ansees som Hjemforlovede med Ret til at søge deres Erhverv hvorfomhelst, forsaavidt Saadant ikke kommer i Strid med de i det Følgende fastsatte Bestemmelser.

§ 9. „Om Behandling til Udskrivning.“ — Behandlingen til Udskrivning, saavel til Hæren som til Søværnet, sker under Et paa de anordnede Cessioner i Overensstemmelse med de Forrifter, som ere eller i Fremtiden maatte blive givne. For Landets Vedkommende tiltrædes disse Cessioner af et Medlem af Amtsraadet, som dette selv dertil udvælger, eller, hvor et Amt har flere Amtsraad, af et Medlem af hvert af disse. For Kjøbstadernes Vedkommende tiltrædes de af et af Kommunalbestyrelsen i den Kjøbstad, hvor Cessionen afholdes, valgt Medlem af Bestyrelsens Midte. Saafremt der maatte blive indført en for Kjøbstad og Land fælles overordnet kommunal Bestyrelse, tilkalder det denne at foretage de omhandlede Valg. — Officerer af begge Værn kunne beordres at tiltræde Cessionen som stemmeberettigede Medlemmer. — Alt forarende Mandskab (§ 45) kan efter Justitsministeriets Bestemmelse undtagelsesviis behandles paa særegne Cessioner.

§ 10. „Om den Alder, med hvilken Forpligtelse til Krigstjenesten indtræder, og om Møde paa Cessionen.“ — Med 22 Aars Alderen indtræder den almindelige Forpligtelse til Land- og Søkrigstjenesten, til hvilken Ende i Reglen enhver Bærnepligtig har personlig at fremstille sig for den med Hensyn til Udskrivningen anordnede Cession, til Vedkommelse og Behandling i Overensstemmelse med de i saa Henseende forestrevne Regler. — Enhver med Søfartsbog (§ 45) forsynet Bærnepligtig er berettiget til at møde paa Cessionen idenfors det Sted, hvor han staaer i Nullen. — Mandskabets Alder betegnes saaledes, som den vil være i det Aar, for hvilket Cessionen afholdes.

§ 11. „Om Cessionsbehandling med en yngre Alder end den sædvanlige.“ — Det tillædes Enhver, som ei har opnaaet Udskrivningsalderen, men er 18 Aar eller derover, paa Cessionen at lade sig behandle til Udskrivning, forsaavidt han er fuldskommen tjenstdygtig. — Dog kan den Bærnepligtige først med det 21de Aars Alder, naar han saaledes anmelder sig for Cessionen, stedes til Vedtæfning og behandles lige med det 22-aarige Mandskab.

§ 12. „Om Udsættelse med Cessionsbehandling efter Begjæring.“ — I Frestid kan Enhver, i den sædvanlige Udskrivningsalder, naar han for Cessionen derom fremfatter eller later fremfætte Begjæring, erholde Udsættelse med at behandles til Udskrivning for eet eller flere Aar indtil hans 25de Aar. Enhver med Søfartsbog (§ 45) forsynet Bærnepligtig, der ikke med den sædvanlige Udskrivningsalder har opnaaet Halvbefarenheds Grad, bliver, naar han udebliver fra Cessionen, at betragte, som om han havde begjært Udsættelse med at behandles til Udskrivning. — Med Udlobet af den tilstaaende Frist har den Vedkommende personlig at fremstille sig og bliver da at behandle lige med de 22-aarige Bærnepligtige.

Den, som da uden lovligt Forsald udebliver fra Sessjonen, vil være at behandle efter § 18 (§ 12).

§ 13. „Om Fritagelse for Underjogelse af Sessjonslagerne.“ — For den almindelig anvendte Underjogelse af Sessjonslagerne blive de at fritage, som selv anmelde sig som subkommen tjenstdygtige og derom medbringe en autoriseret Læges Attest.

§ 14. „Utjensdygtige udslettes af Rullen.“ — De, som befindes at have saarane Svagheder eller Mangler, der gjøre dem for steds usiktede til al Krigstjeneste, kunne med enhver Alder, efter foregaaende Underjogelse paa Sessjonen eller ved Afdelingen, udslettes af Rullen og meddeles Ugygtigheds-pas. — For det besarne Mandskab skal Underjogelsen ske paa en af de almindelige Sessjoner eller for vedkommende militaire Myndighed.

§ 15. „Om Utsættelse med Sessjonsbehandling efter Sessjonens Beslutning.“ — De, der vrd det første Aode paa Sessjonen ei endnu befindes at have den fornødne Legemsdygtighed, — hvortil en Haide af 61 Tommer horer for dem, der behandles til Udskrivning til den egentlige Landkrigstjeneste, — eller som lide af nogen Svaghed eller Legemsfeil, der antages at kunne hæves, og som af den Grund ferbigaaes, have atter at møde paa det næste Aars Sessjon, og, hvis de da findes at være i lige Tilfælde, endnu paa det følgende Aars Sessjon. Befindes de da at være tjenstdygtige, behandles de lige med det 22-aarige Mandskab; men de, som ei endnu til den Tid befindes at være tjenstdygtige til den egentlige Krigstjeneste, blive enten at udslette af Rullen, saafremt de findes usiktede til al Krigstjeneste, eller, forsaavidt de maatte findes brugbare til anden militair Tjeneste, at behandle til Udskrivning som Militairarbeidere.

§ 16. „Sessjonen bedømmer, til hvilken Art af Krigstjeneste en Værnepligtig bedst egnest sig.“ — Enhver tjenstdygtig Værnepligtig (angaaende det besarne Mand-

skab see § 8 Post 3) bliver paa Sessjonen at behandle til Udskrivning til den Art af Krigstjeneste, hvortil han efter sin hiertil brugte Beskæftigelse findes bedst sikket; hverhos Sessjonen har at bedømme, til hvilken eller hvilke Vaabenarter eller anden militair Tjeneste enhver Mand kan bruges.

§ 17. „Om Vedtrækning.“ — Paa Sessjonen bliver der at foretage Vedtrækning under Et af bet til Hæren og Søværnet behandlede Mandskab (§ 21). — Vedtrækningen indrettes saaledes, at der for Staden Kjøbenhavn og de enkelte Amter træffes Nummere fra Nr. 1 opad. Hver Mand er berettiget til selv at uttage sit Nummer. For dem, der for Sessjonen anmelder og behørig godgjøre at være forhindrede fra at møde paa Grund af Sygdom eller andet lovligt Forsald, som Sessjonen har at bedømme, træffes Ved af Lægsmanden.

§ 18. „Om Udeblivelse fra Sessjonen uden lovligt Forsald.“ — 3 Frestid blive de, som uden lovligt Forsald udeblive fra den Sessjon, hvor de skulle behandles til Udskrivning, paa den følgende Sessjon at behandle til forlobs Udskrivning, saafremt de befindes tjenstdygtige, men i modsat Fald at anses med en Bøde af 10 til 20 Rd. — Den, som uden lovligt Forsald ogsaa udebliver anden Gang fra Sessjonene, skal naar han antræffes i den den paafølgende Sessjon og befindes tjenstdygtig, afgives til Hæren eller Søværnet til sadig Tjeneste i 1 Aar længere end den sædvanlige Tjenestetid; men befindes han at være utjensdygtig, anses han med en Bøde af 20 til 40 Rd. — Antræffes han ikke forinden den tredje Sessjon, og han heller ikke selv fremstiller sig for samme, skal han anses som den, der forsættlig søger at udbringe sig Værnepligtens Dypfyldelse. Der bliver da at lægge Beslag paa den Formue, som han maatte besidde eller erhverve her i Landet, indtil han antræffes, eller hans Formue paa Grund af hans Død eller isølge

de i Frd. af 11te Septbr. 1839 foreskrevne Regler tilfalder hans Arvinger. Antræffes han inden sit 30te Aar, skal han afgives til Hæren eller Søværnet til stadig Tjeneste i 2 Aar længere end den sædvanlige Tjenestetid, saafremt han befindes tjenstdygtig. Befindes han derimod ikke at være tjenstdygtig, eller han først antræffes efter 30 Aars Alderen, bliver han at tilfale og idømme Straf af simpelt Fængsel indtil 6 Maanedre og iøvrigt at behandle efter § 37. — I Krigstid vilse de, der uden lovligt Forsald udeblive fra den Sæssion, hvor de skulle behandles til Udskrivning, strax blive at betragte som forlods udfkrevne. — Vedtegninger om Behandling til forlods Udskrivning efter denne Paragraph berisfalde, naar lovligt Forsald senere godtgjøres for Sæssionen eller, for søfarende Værnepligtiges Bedkommende, for Udskrivningsschefen.

§ 19. „Om Udskrivning efter de aarlige Udskrivningslove.“ — Der udfkrevs aarligt igjennem Justitsministeriet saameget Mandskab, som Aarets Udskrivningslov fastsætter. — Forsaavidt Loven bestemmer, at kun et vist Antal af den tjenstdygtige Udskrivningsmasse skal udfkrevs, skeer Fordelingen paa Staden Kjøbenhavn og de enkelte Amtet af alt det Mandskab, der skal anvendes til en vis Art af militair Tjeneste, i Forhold til det Antal Værnepligtige, der i Kjøbenhavn og Amtetne dertil ere befundne tjenlige. — Først udfkrevs de, der ere behandlete til forlods Udskrivning, dernæst de, som frivillig have meldt sig, og endelig de med de lavere Vedtegningsnummere fremfor dem med de høiere.

§ 20. „Om det Mandskab, der ei henføres under Udskrivningen.“ — Den, der paa Grund af sit ubrukne høiere Nummer ei strax udfkrevs, skal dog være pligtig, om fornødent, at underkastes Døvelse og kan endnu i Lobet af 2 Aar udfkrevs og tildeles en Afserling, saafremt Aarets Mandskab ikke maatte være tilstrækkelig.

I saadant Tilfælde anvendes den yngre Aldersklasse fremfor den ældre og af samme Aldersklasse de med de lavere Nummere fremfor dem med de høiere. For dem, der saaledes senere udtages, beregnes Tjenestetiden ligesom for den Aldersklasse, med hvilken de have modt til Vedtrækning. — Saadant Mandstab kan, naar 2 Aar ere forlobne, i Fredstid ikke mere udfkrevs og bliver da at ansætte i Forsærkningen.

§ 21. „Alt det udfkrevne Mandskab henregnes til Hærens eller Søværnets Linie.“ — Alt det udfkrevne Mandskab bliver, hvad enten det er udfkrevet til den egentlige Land- eller Søkrigstjeneste eller som Militairarbeidere, i 8 Aar at henregne til Hærens eller Søværnets Linie. — De 8 Aar blive at regne fra den 1ste Januar i det Aar, for hvilket Udskrivningen er foregaaet. — Efter Ublebet af det nævnte Tidrum bliver Mandstabet at ansætte i Forsærkningen.

§ 22. „Om Militairarbeidere.“ — De som Militairarbeidere udfkrevne Værnepligtige kunne indfalde til Tjeneste saavel ved Hæren som ved Søværnet. Dog bliver der ved den første Indkaldelse saavidt muligt at tage Hensyn til de Vedtegninger, der paa Sæssionen ere givne ved de Paagjældende om deres hidtil brugte Beskæftigelse. Ved senere Indkaldelse blive de første at anvende ved samme Værn som tidligere. — Jøgen Værnepligtig kan mod sin Villie befales at være Officersdoppasjer.

§ 23. „Om det Mandskab, der skal indfalde.“ — Der indfalde aarligt saa Mange af det udfkrevne Mandskab, som Krigsbefyrelsen fastsætter. — Forsaavidt kun et vist Antal af Aarets udfkrevne Mandskab skal indfalde, skeer Fordelingen paa Staden Kjøbenhavn og de enkelte Amtet af alt det Mandskab, der skal anvendes til en vis Art af militair Tjeneste, i Forhold til det Antal Værnepligtige, der i Kjøbenhavn og Amtetne dertil ere befundne tjenlige. Først indfalde de forlods udfkrevne

samt de, som frivilligt have meldt sig. Dernæst blive de med de lavere Ledtrækningsnummere at indfalde fremfor dem med de høiere og derhos, saafremt de ere befundne stikke til flere Slags Tjeneste, fortrinvis at anvende til den efter sin Veffaffenhed og Længde strengeste Tjeneste. — Det befarnede Mandskab bliver at indfalde efter Døgter, saaledes at de, som have de færreste Døgter, indkaldes først, uden Hensyn til Aldersklassen. — Det indkaldte Mandskab tages til Tjeneste i Hæren eller ved Søværnet i de forskjellige Tjenstgrene, hvortil det ifølge dets Brugbarhed kan anvendes.

§ 24. „Om Indkaldelsesmanden.“ — Indkaldelse til Tjeneste, dog ikke for det befarnede Mandskabs Bedkommende, foregaaer igjennem Løgsbestyrrelsen for det Sted i hvis Rulle den paagjældende Børnepligtige staaer anført. Den, der ikke findes i Løgdet, har selv at skaffe sig Underretning om sin Indkaldelse og bliver, saafremt han indkaldes, men udebliver fra Mødet uden lovligt Forsald, at behandle og straffe efter den militaire Lovgivning som ulovlig Udebleven. — Under almindelige Forhold gives den Paagjældende ved hver Indkaldelse en Frist af 3 Døgn, forinden han behøver at forlade sin Hjemstavn, ligesom der indrømmes ham 1 Dag for hver 5 Mil, han ad den korteste Vej har at tilbagelægge til det nærmeste Samlingssted. Paa de Strækninger, hvor der gives ham fri Befordring, regnes ham kun den Tid tilgode, som han behøver for at tilbagelægge Veien. — Indkaldelse til Tjeneste af det befarnede Mandskab stæer paa følgende Maade: — Justitsministeriet skal aarlig inden den 1ste Februar foranstalte indbyttet i de for offentlige Bekjendtgjørelser bestemte Tidender samt henlagt hos samtlige Monstringsbestyrere og Løgsmand en Bekjendtgjørelse om, hvilket befarnet Mandskab der sandsynligvis vil komme i Betragtning til Indkaldelse i det løbende Aar. Enhver, hvad enten han er paamønstret eller ikke, der ind-

befattes under det i Bekjendtgjørelsen ommeldte Mandskab, der er tilstede her i Landet, og som ikke er hindret ved lovligt Forsald, har at melde sig i den første Halvdeel af Februar Maaned hos en Monstringsbestyrer og til ham at aflevere sin Søfartsbog. — Foraauidt Søfartsbøgerne maatte være beroende hos Skipperne, have disse, under en Bøde af 10 Rd., at besørge dem afleverede til Monstringsbestyrerne. — Den 15de Februar skulle samtlige Monstringsbestyrere tilstille Justitsministeriet en Fortegnelse over de Befarne, som have afleveret deres Søfartsbøger. Justitsministeriet bør derefter, senest inden Februar Maanedes Udgang, have bekjendtgjort for Monstringsbestyrerne, hvilket Mandskab der skal indkaldes. — Den Paagjældendes Nummer i Søfartsbogen som Befaren afgjør den Folgeorden, hvori han i sin Døgtklasse indkaldes til Tjeneste, saaledes at det høiere Nummer indkaldes fremfor det lavere; dog skal Enhver, der maatte have anmeldt for Monstringsbestyreren, at han ønsker at gjøre Tjeneste udenfor sin Nummerfølge og Døgtklasse, naar han er under 30 Aar og med fyldestgjørende Beviis har gødgjort sin Brugbarhed, fortrinvis være at indfalde. — Det saaledes indkaldte befarnede Mandskab gives Underholdningspenge fra den 1ste Martz, og tillades det de Paagjældende at gaae i indenrigs Kart paa deres Skuldbog. — De, der ere her i Riget og paa ovenanførte Maade ere indvarslede, men ikke have meldt sig, blive at anholde, hvor de træffes, og udenfor den sædvanlige Folgeorden at afgive til Tjeneste ved Søværnet, foraauidt der til den Tid maatte have Brug for dem. — Gysmand, der have gjort to Døgter, og Skippere, der have gjort eet Døgt, kunne ikke indkaldes uden som Befallingsmænd.

§ 25. „Om Udjæining af Børnepligten ved stadigt Tjeneste.“ — Børnepligten kan afjæines ved 8 Aars stadigt Tjeneste i Hæren eller ved Søværnet, ubført efter opnaet

18 Mars Alder. — Saalenge den Paagjældende staaer i saadan Tjeneste, er han fritagen for at møde og behandles paa Sessjonen. — Skulde han enten ifølge eget Dufte eller Krigsbestyrelsens Beslutning udtræde af sin Stilling, forinden han har gjort 8 Mars Tjeneste, men efter at have tjent i 5 Aar, kan han ikke mere kræves til Tjeneste i Færdstid og overføres i Forskærningen; har han gjort kortere Tjeneste, betragtes han som hjemførløst og indkaldes med den Aldersklasse, med hvilken han samtidigt indtrædte i Tjenesten. Hvis han derimod afskediges paa Grund af egen Forsælse, vil han være at behandle til Udskrivning lige med sine Jævnaldrende, uden at hans forudgaaende Tjeneste skal komme ham tilgode. — Den, der i Tjenestetiden har erhvervet en Grad eller særlig Ansættelse, kan ved Indkaldelse til Tjenstydelse ikke benyttes i nogen ringere Grad. — Forankorte Regler, gjælde ogsaa for den dansk-vehindiste Hærskifte, alene med Forandring af de ovennævnte Tidsfrister af 8 Aar til 6 og 5 Aar til 3 for Tjenesten i Vestindien.

§ 26. „Om Stilling med Hensyn til al Tjeneste i Linien.“ — Enhver, der er behandlet til Udskrivning til Hærens eller Søværnets Linie og ei endnu er indtrædt i militair Tjeneste, er berettiget til at stille for sig til al Tjeneste i Linien, og til den Ende selv at skaffe en Mand tilveie, som skal træde i hans Sted. — Den, som vil lade sig stille for en Anden, maa selv være frigtgjort for al Bærnepligt, eller ikke være samme undergIVEN (§ 2). — Jungen maa dertil antages, som ei i enhver Henseende er tjenstbygtig til den Tjeneste, han onsker at paatage sig. — Han maa ei alene ikke have udskaet nogen Straf, der gjør ham uærdig til Krigstjenesten, men, forsaavidt han i Nullen har Betegnelse om at være straffet efter Dom, maa han godtgjøre, at han ikke er dømt for nogen i den offentlige Mening vanærende Handling. Han maa derhos i ethvert Fald fremlægge fyldestgjørende Beviis

for godt Forhold enten fra sin Husbond eller fra tvende Mænd, hvis Trosværdighed bekræftes af Sognepræsten eller af en anden bekendt Mand. Er den Paagjældende en udtjent Militair, har han at fremlægge lignende Attest fra vedkommende tidligere militaire Forsatte tilligemed Dphysning om, hvorvidt han er stiftet til Tjenesten. — Ved Hæren maa ordentligviis tigen gift Mand, som ei er Underofficer eller en til samme Klasse hørende Militair, antages som Stillingsmand. — Heller ikke maa Nogen i Almindelighed antages som Stillingsmand med højere Alder end 32 Aar. Fra denne Regel gjøres dog Undtagelse med Hensyn til udtjente Underofficerer og andre i Klasse med disse staaende Militaire, som kunne antages indtil det 40de Aar, naar vedkommende militaire Myndighed onsker at beholde dem og erklærer dem fuldkommen istand til at paatage sig ny Tjeneste i den hele for Linien bestemte Tjenestetid. — Stilleren bør fremdeles være ansvarlig for den af ham stillede Mand, indtil denne er mødt til Tjeneste og befunden tjenstbygtig, hvorom strax efter Mødet Underretning bør gives til Stilleren gennem vedkommende Udskrivningschef. Stalder den Stillede ei strax ved Mødet kunne erklæres for fuldkommen tjenstbygtig, men heller ikke anses ligefrem fassabel, skal paa lige Maade derom strax meddeles Stilleren Underretning; men den Stillede skal dog kunne beholdest til Prove i det høieste i 4 Uger. Erklæres han heller ikke da for tjenstbygtig, bliver derom uopholdelig at meddele Underretning til Stilleren, som da tilholdes enten selv at møde eller igjen at stille en Anden, og vil det berøe paa vedkommende militaire Myndigheds Bestemmelse, om Mødet skal finde Sted strax eller først med næste Hold. — For dette Ansvar fritages imidlertid de, der stille udtjente Underofficerer og andre i Klasse med disse staaende Militaire, der have erholdt Stillings-tilladelse og endnu staae i fast Tjeneste. — Den, der

stiller en for Bærnepligt friggjort Mand for sig og som følge deraf ansættes i Forstærkningen, kan først indkaldes til Tjeneste som Forstærkningsmand med den Marskflase, med hvilken han er udskreven. Dog skal det staa Stilleren frit for at melde sig tidligere til at begynde sin Tjenestepligt i Forstærkningen, i hvilket Fald han da efter 8 Mars Forløb udgaaer af Stullen.

§ 27. „Om Bytning af Vilkaar med Hensyn til Tjeneste i Linien.“ — Den, der første Gang indkaldes til Tjeneste ved Hærens eller Søværnets Linie, kan endvidere friggjøre sig for saadan Tjeneste ved at bytte Vilkaar med en til samme Bærns Linie udskreven, men endnu ikke indkaldt Mand, eller med en dets Forstærkning tilhørende Bærnepligtig, saa at de gjensidig indtræde i hinandens Plads med Hensyn til Indkaldelse til Tjeneste og Ansættelse i Forstærkningen. — Dog maa den, som derved paatager sig den forogede Tjenestebyrde, kunne opfylde de fastsatte Betingelser med Hensyn til Tjenstedygtighed og godt Forhold; ligesom den, der saaledes bytter Vilkaar med en Anden, ogsaa maa være ansvarlig for denne i samme Omfang, som ved Stillinger er foreskrevet.

§ 28. „Om Nummerbytning.“ — Nummerbytning kan foregaae mellem Bærnepligtige, som ere behandlede til Udskrivning paa Sæssionen for samme Aar og have Vedtegning om samme Tjenstedygtighed, naar den, der ved Bytning erhverber det lavere Nummer, ikke har Vedtegning om at være straffet efter Dom eller i fornødent Fald godtgjort, at han ikke er dømt for en i den offentlige Mening vanærende Handling. — Bytningen er i enhver Henseende, hvor der tages Hensyn til Lodtrækningsnummeret, gjældende for de Vedkommendes hele Tjenestetid.

§ 29. „Om Berigtigelse af Stillinger m. m.“ — For de Bærnepligtiges Vedkommeude, der ikke ere befarede, bliver Stilling, Bytning af Vilkaar og Nummerbytning

at berigtige enten paa Sæssionen, for Udskrivningschefen eller for vedkommende militære Myndighed. — Den, der allerede er indtrædt i Tjeneste, kan ikke friggjøre sig uden Rigsbestyrelsens Tilladelse.

§ 30. „Om Befarnes Bytning.“ — De Befarne, der ifølge Justitsministeriets Beskjedtgjørelse (§ 24) antages at ville komme i Betragtning til Indkaldelse i det løbende Aar, kunne indbyrdes bytte, saavidt de ere af samme Grad og Tjenstedygtighed, og bliver Saadant at berigtige for vedkommende Monstringbestyrer. — Det tillades endvidere enhver Befarne, der er indkaldt, men ei endnu udkommanderet, at bytte med en Anden af samme Grad og Tjenstedygtighed. Berigtigelsen af denne Bytning stæer for vedkommende militære Myndigheder. — Den, der allerede er kommanderet til en vis Tjeneste, kan ikke bytte uden særdeles Tilladelse af Marineministeriet.

§ 31. „Om Stilling for Udskrivningsalderen.“ — Udsfær Nogen, som har opnaaet 18 Mars Alderen, men ei endnu er behandlet til Udskrivning, at friggjøre sig for Tjeneste i Hæren eller ved Søværnet ved at stille for sig, da kan han, uden Hensyn til, om han er tjenstdygtig eller ikke, af Sæssionen begjære sig behandlet til forlods Udskrivning og derefter stille en Mand overensstemmende med de Regler, som indeholdes i § 26.

§ 32. „Om Ansættelse ved Forstærkningen.“ — Ved Forstærkningen blive at ansætte:

1. De, som have udtjent ved Hærens eller Søværnets Linie (§ 21). — Herfra undtages imidlertid som fritagne for Tjeneste i Forstærkningen:

a. De, der efter Plakaten af 27de Juni 1842 ere paa Grund af deres strengere Tjeneste i Linien fritagne for Tjeneste i Forstærkningen, hvilket fremtidig beholde denne Fritagelse, saalænge ikke Bestemmelserne om hiin strengere Tjeneste ere ved Lov forandrede;

b. de, som i Henhold til § 25 have været fast ansatte i Hæren eller ved Søværnet og have gjort 8 Aars stadig Tjeneste, ligesom og de, der i 6 Aar have tjent i Vestindien ved den dansk-vestindiske Hærstyrke;

c. de, der ere fast ansatte som Skolelærere ved Almue- eller Borgerstoler, saalænge de forblive i saadan Stilling.

2. De, som ifølge denne Lovs § 1, sidste Deel, eller efter dens § 2 blive Vernepligten underkastede, forsaavidt de da ere over 24, men under 30 Aar.

3. De, som ved Lobtrækningen have truffet de højere Nummere og i Lobet af 2 Aar ikke ere anvendte.

4. De, som i Henhold til § 25 have været fast ansatte i Hæren eller ved Søværnet og have gjort 5 Aars stadig Tjeneste, ligesom og de, der i 3 Aar have tjent i Bestanden ved den dansk-vestindiske Hærstyrke.

5. De, som i Henhold til §§ 26 og 31 have stillet for sig til Linien.

6. De, som vende tilbage fra Udlandet, forsaavidt de ere over 32, men under 38 Aar (§ 42).

§ 33. „Om Tjenesten i Forstærkningen.“ — Det til Forstærkningen hørende Mandskab, der ikke først har tjent i Linien, eller tidligere er vaabenøvet, skal være pligtig til, naar forlanges, at indfinde sig i de anordnede Exerceerskoler for at vaabenøves. Forrigt har Forstærkningsmandskabet i Fredstid ordenligvis ingen Tjeneste at forrette; men i Krigstid anvendes det saaledes som Omstændighederne kræve.

§ 34. „Om Indkaldelse til Forstærkningen.“ — Naar Forstærkningen i Krigstid eller andre overordentlige Tilfælde skal indkalde, bliver i Regelen det til et senere Udskrivningsaar hørende Mandskab at indkalde fremfor det, der hører til et tidligere, og af det til samme Udskrivningsaar hørende Mandskab indkalde de med de lavere Lobtrækningsnummere fremfor dem med de højere.

§ 35. „Om Stilling m. m. til Forstærkningen.“ — Stil-

lingsmanden maa ikke antages med højere Alder end 32 Aar, medmindre han er en ublient Underofficer eller en til samme Klasse hørende Militair, i hvilket Fald han kan antages indtil det 40de Aar, naar vedkommende militaire Nødvægen onsker at beholde ham og erklærer ham fuldkommen istand til at paatage sig Tjeneste i den hele for Forstærkningen bestemte Tjenestetid. — Den, der stiller en saadan Militair for sig til Linien og som Folge deraf udsættes i Forstærkningen (§ 26), kan, saafremt Stillingmanden ikke er over 32 Aar, tillige stille samme Mand for sig til Forstærkningen. — En Forstærkningsmand kan bytte Vilkaar med en til samme Klasse hørende Vernepligtig, saaledes at de gjensidigen overtage hinandens Forpligtelser. — Dog maa ingen Forstærkningsmand ved Vytning paatage sig en Tjenesteplicht, hvis Fuldbyrdelse vilde føre ham nder 40 Aars Alderen. — Saadanne Stillinger og Vytninger blive at berigtige enten ved Sessionen eller for Udskrivningschefen under Jagttagelse af de om Stilling og Vytning til Linien gjældende Regler.

§ 36. „Om Monstringen af det Mandskab, der ikke er til Tjeneste.“ — Alt det Mandskab, der hører til Hærens eller Søværnets Linie eller Forstærkning, er forpligtet til, saafremt det ikke er i Tjenesten, at møde ved de Monstringer, som Instruktionsvæbet fra Tid til anden maa anordne. — Udeblivelse fra disse Monstringer uden anmeldt forfald straffes 1ste Gang med en Bøde af 1 Rdl., 2den Gang med 2 Rdl., 3die Gang med 3 Rdl., og saa fremdeles.

§ 37. „Om Tjenestens Ophor i Almindelighed.“ — I Almindelighed er Mandskabets Tjenesteplicht indskrænket til 16 Aar, saa at Enhver, der med 22 Aars Alderen er behandlet til Udskrivning, ved det 38te Aar udsættes af Mullen og meddeles Afledsypas; de, der med en tidligere eller senere Alder end 22 Aar ere blevne behand-

lede til Udskrivning, have ligeledes at tjene 16 Aar, hvorfra dog undtages de, hvis Behandling til Udskrivning, ifølge Bestemmelserne i § 15, af Sessjonen er bleven udsat, da disse allerede udsattes af Nulken og meddeles Afsejdsopas, naar 16 Aar ere forløbne fra deres første Møde paa Sessjonen. — Fremdeles skal og den, som en Tidlang forsættelig har unddraget sig Bærnepligten, udtjene sin fulde Tjenestetid saavel i Linien som i Forstærkningen. — Alt besarent Mandskab udsattes af Nulken med 38 Aars Alderen.

§ 38. „Om Tjenestens Ophør i Krigstid.“ — I Krigstid eller overordentlige Tilfælde kan Ingen forlange at overføres til Forstærkningen eller at udsættes af Nulken, blot fordi han har tjent i den foreskrevne Tid.

§ 39. „Om almindeligt Ophud.“ — I hvorvel Forpligtelsen til at tjene i Hæren og ved Søværnet i Reglen ophører med 38 Aars Alderen, vil dog Enhver, endog efterat han har opnaaet denne Alder, være pligtig til, naar Fædrelandet udsættes for fjendtlig Overtald, da, paa Opfordring af Kongen eller af dem, som af Kongen dertil ere bemyndigede, at gribe til Vaaben eller udføre den Tjeneste, hvortil han maatte blive ansat, for, saavidt han formaar, at medvirke til at afværge saadant Overtald.

§ 40. „Om Flytninger.“ — Den Rigets Indvaanere saaledes paahvilende Bærnepligt skal, saalænge de ikke ere indskalte til Tjeneste, ei være dem til Hinder i at tage Ophold, hvor de ville, i Kongeriget Danmark, Hertugdømmet Slesvig, samt Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborg, dog at de fra den Tid, de ere blevene optagne i Nulkerne (§ 7), i Tilfælde af Flytning forsyne sig med behørig Følgeseddel. Denne udsædes af Rægsmanden for det Sted, hvor den Bekommande staaer i Nulken, og afleveres inden 8 Dage efter Ankomsten paa det nye Opholdssted til Rægsmanden sammesteds, der for Modtagelsen meddeeler sin Tilfrøelse og derefter af-

leverer den til sin Rægsforstander, som igjen besorger den tilskillet-Udsæderen. Forsømmelse hermed fra den Bærnepligtiges Side anses med en Bøde af 2 Rd. Ligeledes skal enhver Bærnepligtig, naar han tager fast Ophold et andet Sted end det, hvor han er indført i Nulken, lade sig overføre fra sin Udskrivningskreds til den, hvor han tager Ophold. Med Hensyn til Bærnepligtiges Flytninger til og i Staden Kjøbenhavn, har det sit Forblivende ved Bestemmelserne i Lov af 23de Marts 1851 § 3.

§ 41. „Om ikke til Udskrivning behandlede Bærnepligtiges Reise til Udlandet eller Fart med fremmede Nationers Skibe.“ — Bærnepligten skal i Reglen ikke være Noget til Hinder for at reise udenfor Kongeriget Danmark, Hertugdømmet Slesvig, samt Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborg eller fare med fremmede Nationers Skibe, naar han ikke derfor forkommer at opfylde de Forpligtelser, der ifølge de foranstaende Bestemmelser paahvile ham i Henseende til Bærnepligtens Opfyldelse. De Bærnepligtige, der fare med fremmede Nationers Skibe, skulle dog under en Bøde af 10 Rd. anmeldte saavel deres Afreise som deres Tilbagekomst for en Rægsforstander eller Monstringsbestyrer. — Den, som rejser til Udlandet, forend han i Henhold til § 7 skal optages i Nulken, er ikke videre forpligtet, end at han, hvis han vender tilbage før sit 38te Aar, da optages i Nulken og behandles med den Aldersklasse, hvortil han horer.

§ 42. „Om Udeblivelse fra Sessjonsbehandling paa Grund af Ophold i Udlandet.“ — Bestemmelserne om Behandling til forlods Udskrivning i §§ 12 og 18 skulle dog ikke komme til Anvendelse paa den Bærnepligtige, der formedelt Fraværelse udenfor Kongeriget Danmark, Hertugdømmet Slesvig, samt Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborg eller paa Grund af Fart med fremmede Nationers Skibe udebliver fra den Sessjon, hvor han var

pligtig at møde for at behandles til Udstrøning, dog under Jagttagelse af følgende Regler: den Værnepligtige, der saaledes har været fraværende, bør ved sin Hjemkomst, naar han ikke efter denne har forskaffet sig Halvbesarenheds Grad, fremstille sig for den første paafølgende Sessjon for at bevise eller ialfald tilviebringe en grundet Formodning for, at han var i Udlandet eller i Kart med fremmede Nationers Etibe paa den Tid, da han ifølge sin Alder skulde have modt paa Sessjonen til Behandling til Udstrøning, og at han siden uafbrudt har været saaledes fraværende; han bliver da at behandle til Udstrøning lige med det 22-aarige Mandskab, saafremt han endnu ikke har opnaaet en Alder af 32 Aar, men ellers at ansætte i Forskærningen, forsaavidt han ikke har opnaaet 38 Aars Alderen; beviser derimod hiint Beviis ham, da bliver han at ansæe som medvillig udebleven. — De i nærværende Paragraph givne Bestemmelser gjælde dog ikke om dem, som ved Vortreise i Krigstid undbrage sig fra Udstrøning.

§ 43. „Om udstrevede Værnepligtiges Rejse til Udlandet m. v.“ — Den, der er ansat ved Hærens eller Søværnets Linie, saavel som den, der paa Sessjonen er behandlet til Udstrøning, uden at det er afgjort, hvorvidt han saaledes bliver at ansætte, kan ikke rejse ud af Riget uden dertil i første Tilfælde at være meddeelt Krigsbestyrelsens, i sidste Justitsministeriets Tilladelse. — Overtværelse heraf straffes i Fredstid med en Bøde af 10 Rd.; men i Krigstid bliver den Paagjældende at tilstale og idomme Straf af simpelt Fængsel indtil 6 Maaneder og iøvrigt at behandle efter § 42. — For saavidt Vedkommendes Tjenesteforhold medfører det, bliver han selvsølgelig at domme ved en militair Ret. — Bestemmelserne i denne og de toende næstfølgende Paragrapher blive ogsaa at bringe til Anvendelse for Island, Færøerne og de danske Kolonier udenfor Europa (§ 2).

§ 44. „Om Befarne, der i længere Tid undbrage sig fra Krigstjenesten.“ — Hvis en befaren Værnepligtig paa Grund af Fraværelse ikke inden sit 24de Aar har gjort 1 Toget, kan saadan Fraværelse ikke længer betragtes som lovligt Forsald, og han bliver da at indfalde forlods, hvorefter han ikke mere kan udmønstres i udenrigs Kart eller forlade Landet, forinden han har gjort Fyldest for samme Tjeneste, som ordentligviis affordres hans Lønninge.

§ 45. „Om Søfartsbøger.“ — Enhver Værnepligtig, der udmønstres eller forlader Landet for at fare med fremmede Nationers Etibe, skal være forsynet med en af Lagdsjerskanderens for det Sted, i hvis Skille han er indført, udstedt Søfartsbog, hvori hans fulde Navn, Fødested og Fødselsaar samt hans Nummer og Vedtegninger i Skillen betræffende hans Værnepligt saavel som hans Ud- og Almoustringer skulle saavidt muligt til enhver Tid være fuldstændig indførte.

§ 46. „Om Befarenheds-Betegnelser.“ — Som Halvbesaren betegnes den, der i 18 Maanedes, og som Helbesaren den, der i 36 Maanedes har været i Kart som Semand og i den Tid gjort i første Tilfælde 2, i andet 4 Rejser til Hayne, der ere beliggende enten vesten for Linien fra Texelen til Kap Lindesnæs eller øst for Linien fra Nygenvælde til Kalmur; dog kan den omhandlede Betegnelse ikke tillægges Negen, forinden han har fylt det 18de Aar. — De, der have opfyldt disse Betingelser, skulle forfremmes i Befarenhed enten af vedkommende Chef for Drøgtetaget, eller afjennem Monstringsbestyrelsen af Udstrøningsskøjen, hvis de have at paasee, at enhver søfarende Værnepligtig saaledes forfremmes, saasnart han dertil egner sig. — De, der ikke i Eet og Alt have opfyldt de ovennævnte Betingelser, kunne, naar de iøvrigt skjønes særdeles at egne sig dertil, forfremmes paa samme Maade.

§ 47. „Om Beregning af Logter.“ — Logt bliver at tillægge enhver besat Værnepligtig, der ifølge Indtættelse, personlig er modt til Tjeneste ved Søværnet eller ved Vytning har friggjort sig for saadan Tjeneste. — Været Tjenesten længer end 1 Aar, beregnes 2 Logter; overstreder den 2 Aar, beregnes 3 Logter; overstreder den 3 Aar, beregnes 4 Logter, og saa fremdeles. — Har Nogen, førend han blev overført til Søværnet, ifølge Udskrivning været indfaldt til Tjeneste, beregnes ham 1 Logt for hvert Aar, han har tjent.

§ 48. „Om Tjeneste i Borgervæbninger m. v.“ — Den Forpligtelse, som for Tiden paahviler Kjøbstadsbeboerne til at gjøre Tjeneste i vedkommende Kjøbstads Borgervæbning eller Brand- og Politikorps, skal fremdeles vedblive, dog at Tjeneste i Borgervæbningen eller Politikorps ikke kan affordres Nogen, der henhører til Hærens eller Søværnets Linie eller til det besatte Mandskab. Tjeneste i Brandkorps kan ikke fritage Nogen fra at opfylde den Værnepligt, som hans Stilling i Hæren eller Søværnet medfører. — Tjenesten i de borgerlige Korps bliver alene at betragte som en kommunalbyrde til Overholdelsen af den indre Orden og Sikkerhed i Kjøbstaden, uden Hensyn til Værnepligten, til hvilken Ende slige Korps alene skulle staae under den civile Dørligheds Overbefaling. Som Folge heraf skal der gives de nødvendige Ordning, forsaavidt det ikke allerede er færdigt. — Dog skulle de borgerlige Korps i Kjøbenhavn og øvrige faste Pladser, derunder indbefattet Hælsingør, fremdeles i Krigstid under Krigsbestyrelsens Befaling kunne anvendes til at modstaae fjendtligt Overfald, naar Byen angribes, og skulle derfor ogsaa i Fredstid staae under Krigsbestyrelsens Tilsyn. — Alle de, der ere ansatte ved de sidstnævnte borgerlige Korps, skulle saalænge forbigaaes ved Indtættelse til Forstærkingen.

§ 49. „Om Bøder.“ — De i denne Lov omhandlede Bøder distikeres af Sessjonen eller for det besatte Mandskabs Vedkommende af Udskrivningschefen. I Mangel af mindelig Betaling forelægges Vedkommende en Frist af 6 Uger, inden hvis Udlob han kan begjære Sagen afsjort ved Domstolene som offentlig Politisag. Fremsettes saadan Begjæring ikke inden Fristens Udlob, kan Bøden indbringes ved Udpantning. — Disse Bøder samt alle andre Bøder, der lægges for Overtrædelser af Bestemmelser, vedkommende Værnepligten, tilfalde Statskassen.

§ 50. „Fritagelser for Værnepligten kunne ikke tilstedes.“ — Ingen andre Fritagelser eller Begjæringssager med Hensyn til Værnepligten Opskaffelse kunne herefter tilstedes, end de, der have Hjemmel i nærværende Lov.

§ 51. „Ældre Bestemmelser om Ophævelse.“ — Solmitdistrikterne ophæves. — Loven om almindelig Værnepligt af 12te Februar 1849 hæder ud af Kraft tilligemed de i Forordningen af 8de Januar 1802 indholdte Bestemmelser vedkommende Værnepligten til Søkrigstjenesten samt de øvrige hidtil gjældende Bestemmelser, der ere i Strid med nærværende Lov.

Midlertidige Bestemmelser.

§ 52. De, der forinden Lov om almindelig Værnepligt af 12te Februar 1849 indkom, vare fritagne for Værnepligten, hvad enten saadan Frihed var grundet paa Fødsel eller først senere erhvervet, navnlig ved Indbetaling af en Kjenndelse til Landmilieefonden eller Soinbrulteringsfonden, ere, forsaavidt de ere fødte i Aaret 1826 eller senere, Værnepligten underkastede. — Naar Nogen, der i Henhold til den ældre Lovgivning er bleven fritagen ved Indbetaling af en Kjenndelse, skulle blive indfaldt til aktiv Tjeneste, bliver den erlagte Kjenndelse at tilbagebetale ham, saafremt den er bleven indbetalt forinden Udskrivning af Plakaterne af 10de og 27de Juli

1846. — De derimod, som ere fødte forinden den 1ste Januar 1826, forblive i Besiddelse af den tidligere erhvervede Frihed.

§ 53. De i Sorullen anførte Børnepflichtige, der have opnaaet 18 Aars Alderen, skulle ikke, forsaavidt de inden 22 Aars Alder have erhvervet den i Loven af 12te Februar 1849 omtalte Grad af „Sovant“, kunne udskrives til Hæren. — Det skal, hvad Børnepflichtens Opfyldelse angaaer, have sit Forblivende ved de hidtil tilstaaede Rettelser med Hensyn til dem, der ved denne Lovs Kundgjørelse ere Skippere eller Styrmand. — Det skal ligeledes forsaavidt have sit Forblivende ved de nu gjældende Regler med Hensyn til Folgordenen for Udskrivningen og Indkaldelsen af de tidligere Soværnepligtige, at de Paagjældendes huuslige Siikling, saaledes som den befindes ved denne Lovs Kundgjørelse, vedbliver at medføre den samme Forbigaaelse til Sotrigstjenesten som tidligere.

§ 54. Ligeom Justitsministeriet har at træffe alle til denne Lovs Gjennemførelse fornødne Foranstaltninger, saaledes bemyndiges Ministeriet navnlig til at afgjøre, hvorvidt Loven i det Hele eller kun tildeels kan finde Anvendelse paa de i de 3 nærmeste Aar forestaaende Sessjoner.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Vort Slot Christiansborg, den 2den
Marts 1861.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik II.

Case.

Trykt og faaet tilfjeds hos E. C. Løser i Kjøbenhavn.